

Šťastné a veselé...

Vážení občané, dovoluje nám, popřát Vám všem příjemné prožití vánočních svátků, klid, pohodu v kruhu rodiny, do nového roku pak zejména zdraví, štěstí, úspěchy a splnění všech přání.

kolektiv Obecního úřadu Horní Lomná

Informace občanům

Obecní úřad Horní Lomná oznamuje občanům, že poslední platby v hotovosti přijímá v letošním roce do vánočních svátků, tj. do 23. 12. 2009 do 12.00 hod. Mezi svátky nebudou hotovostní platby přijímány. Vyzýváme proto všechny, kteří mají v úmyslu zaplatit své závazky vůči obci ještě v letošním roce, aby tak učinili v uvedeném termínu.

Obecně závazná vyhláška č. 1/2009,

kteřou se mění obecně závazná vyhláška č. 2/2003 o místních poplatcích.

Zastupitelstvo obce Horní Lomná vydává dne 14.12.2009 podle ustanovení § 10 a § 84 odst. 2 písm. h) zák.č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů a § 14 zák.č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku.

Článek 1.

V obecně závazné vyhlášce č.2/2003 o místních poplatcích, v oddíle VIII. Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, se mění čl. 43 odstavec 1 a 2 takto:

1.Sazba poplatku pro poplatníka podle čl. 41 písm. a) této vyhlášky činí **390,-Kč a je tvořena:**

a) z částky 140,- Kč za kalendářní rok a

b) z částky 250,- Kč za kalendářní rok. Tato částka je stanovena podle skutečných nákladů obce předchozího roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu. Skutečné náklady činily 197 402,- Kč a byly rozúčtovány takto:

počet poplatníků podle čl. 41 písm. a) – 380

počet poplatníků podle čl. 41 písm. b) - 160

Počet poplatníků celkem – 540

Celkové náklady – 197 402,- Kč / celkový počet poplatníků – 540 = 366,- Kč/osoba

2. Sazba poplatku pro poplatníka podle čl. 41 písm. b) této vyhlášky činí 490,-Kč a je tvořena:

a) z částky 240,- Kč za kalendářní rok a

b) z částky 250,- Kč za kalendářní rok dle čl. 43, ods. 1, písm. b)

Článek 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti od 1. 1. 2010.

Touto vyhláškou končí platnost vyhlášky č. 1/2008.

starosta obce: Tomáš Gruszka

místostarosta obce: Petr Marosz

Interview

Vážení občané, v tomto předvánočním čase jsme pro vás připravili rozhovor se zdejším panem farářem, kež je vám inspirací a potěšením...

O. Edward Cokot

1. Proč zrovna „farář“ aneb jak se z člověka stane „služebník Boží“?

Farář to je víceméně něco, co patří k nějakému úřadu. Já bych se možná víc soustředil na to proč zrovna kněz, protože to je základ. Podstatou je svátost kněžství. Farář má zodpovědnost za svěřené lidi, má vést každého člověka k Bohu, církvi jsou svěřeni všichni, ne jenom ti, kteří do kostela chodí, ale prostě celá farnost, která patří do konkrétní vesnice nebo města.

Takže proč zrovna já? Myslím, že v mém případě je to tak, že jsem vždycky tím farářem, vlastně knězem, chtěl být. Začal jsem u karmelitánů, to všichni vědí. Bylo to moje povolání od dětství a myslím, že jsem na svém místě. Jak se z člověka stane služebník Boží?

To je povolání. Člověk nemůže říct: Ano, ano, budu knězem, protože pokud to bude jen lidské přání a nebude k tomu povolán, často nevydrží až do konce. Je to otázka povolání a člověk musí, teď mluvím ze své osobní zkušenosti, toto spolu s Pánem Bohem promodlit, mnohokrát i prodiskutovat, projít i přes životní starosti a problémy... A nakonec prožít - ano, vím, to Pán Bůh mě povolal, chci mu sloužit. A zároveň sloužit lidem, druhému člověku. Zde se pak odehrává asi ta největší láska mezi člověkem a Pánem Bohem, když se člověk může obětovat - darovat Pánu Bohu a poznává, že je to doopravdy jeho povolání a cesta, která vede jeho samotného, ale i jiné lidi k poznání Pána Boha.

2. Co máte na svém povolání rád? A co naopak považujete ve své službě za velmi náročné?

Nevím, co mám rád na svém povolání. Nestavěl bych takto tuto otázku. Protože povolání je povolání, to člověk přijímá se vším všudy. Když řidič řekne: rád řídím, i když je sníh, déšť, slunce, zkrátka jakékoli počasí. Člověk musí přijmout své povolání a nést všechno, co sebou přináší. Někdy je to o radosti, jindy o bolesti, občas přijde nějaké překvapení... Stejně jako v manželství, člověk si nemůže vybrat, že chce se svým partnerem prožívat jen dobré, šťastné dny a ty špatné, těžké prostě odmítnout. To nejde, skutečný život přináší obojí. Takže mám rád své povolání se vším co mi přináší a jak jsem řekl před chvílí, je to doopravdy krásné a vzácné, když člověk může spolupracovat s Pánem Bohem a není odkázán jen sám na sebe. Co je náročné? Náročné je všechno, celý život člověka, překážky, které je třeba překonat. Náročnost v té kněžské službě je asi v tom, že je člověk poslán k lidem. K lidem, které musí chápat a kterým musí sloužit. To je podstata. Ne že lidé slouží mě, ale že je třeba sloužit všem lidem - dětem,

kteří mají dva-tři roky, pubertákům i těm, kteří prožívají své stáří. Je to velmi náročné. Nejvíce to asi poznávám ve zpovědnici. Když se člověk snaží nějak pochopit a posloužit jak mužům, tak ženám, dětem, dospělým, lidem s různými problémy a starostmi. Takže je to opravdu ta duchovní správa a to je náročné, protože na člověku leží obrovská zodpovědnost, nejenom před tím člověkem, ale hlavně před Pánem Bohem. Celé kněžství z mého pohledu je to náročné, ale krásné povolání.

3. Je čas adventu, blíží se vánoce - jak se na něj těšíte?

Čas adventu je moc krásný, již jako dítě jsem ho měl moc rád, přicházely vánoce, zpívaly se koledy... Teď, když jsem farářem se těším nejvíce na to, až ten vánoční shon pomine a já si budu moct konečně trochu odpočinout:).

Ale vážně, na vánočním čase mám moc rád koledy, jsou překrásné, dovedou člověka potěšit, jsou takovým pramínkem naděje, že život není zbytečný, ale má svůj smysl. A tak se každý rok můžeme znovu a znovu těšit z toho, že se Pán Ježíš narodil. Na vánoce se moc těším a doufám, že je všichni prožijeme šťastně, ve zdraví a bez nějaké té prasečí chřipky... Že se rádi potkáme na půlnoční a budeme se těšit z toho, co nám přinese každý nový den. Ať Pán Bůh všem požehná, abychom tyto svátky prožili s takovou duchovní radostí, otevřeností a především s přijetím Krista ještě víc do sebe, do svého srdce.

4. Můžete nám zběžně představit jak vypadá takový všední den faráře u nás v Lomné?

Nejde říct, že mám nějaký neměnný plán pro každý den. Když jsem žil v řádu bosých karmelitánů, něco takového tam bylo. Šlo to, protože jsme byli větší skupina lidí v klášteře. Teď, když jsem sám, tak není možné, abych měl každý den stejný rozvrh. Jako každý člověk musím i já vstát, pečovat o sebe, o faru, o kostel a o práci, která je přede mnou a má různé podoby. Někdy je to výuka náboženství, jindy setkání snoubenců před manželstvím, příprava na manželství nebo příprava na biřmování. Musím se také připravit na každou mši svatou, vyřešit všechny záležitosti týkající se úřadů, jak ze strany církve, tak ze strany státu. Každý den přináší své, takže nemám nějaký stálý rozvrh hodin. Každý den je jiný.

5. Čím je zdejší farnost charakteristická?

Asi tím, že je to dvojjazyčná farnost, to znamená, že se zde mluví polsky i česky. To by mohl být problém, protože jazykový rozdíl může, jak je to v některých farnostech vidět, narušit klid společenství. Já však doufám, že u nás tomu tak není. Rozumíme si všichni, jak Češi, tak Poláci a to krásné "po našem" nás hezky spojuje.

Jiný charakteristický bod naší farnosti je, že je to farnost turistická, leží v turistické oblasti a farář musí brát ohled na to, že je v kostele mnoho turistů, že to nejsou jenom místní lidé, že nemluví jenom k nim, ale že se setkávám s Poláky, Slováky, Němci, přijíždějí i nějací Angličané atd.

Další specifikum naší farnosti je to, že je to farnost bohužel „umírající“. Abych to blíže vysvětlil - je to malá farnost a většinou jsou zde starší lidé, důchodci. Takže je to takové bolestivé, ale co naplat, taková je realita. Ale snažíme se tomuto nepoddávat a jako farnost žít. Jsme farností aktivní, protože každý den je mše svatá. Už to je obrovský přínos. Máme náboženství, nějaké akce, je tu také schola, ministranti, takže i když nás je tak málo, žijeme společně jako rodina, víra nás všechny drží pohromadě.

6. Co byste si přál ve své službě v budoucnu ještě uskutečnit? (Plány do budoucích dnů, měsíců, let...)

Chtěl bych uskutečnit především obnovu kostela, střechy, celé fasády zvenčí, nové malby, prostě ten kostel zrekonstruovat, aby bylo vidět, že naše farnost je opravdu živá. Takový je můj plán do budoucna, jestli jde o samotný kostel.

Dále bych opravdu chtěl, aby naše farnost byla "živou", to znamená, abychom neklesli jen k tomu - farář, starší babičky a to je všechno. Aby především střední generace, ne mládež, ne děti, ale střední generace (to znamená lidi asi tak v mých letech) byla víc viditelná a aktivní v kostele. A odpadlo to co bylo kdysi zvykem, že farář zavolá a my jdeme dělat. Aby to nebylo jenom nějaké nařízení faráře, on to řekl a my to musíme udělat, ale aby sami lidé byli aktivní. Aby přicházeli se svými vlastními podněty, které bychom pak mohli společně realizovat. Zkrátka spolupracovat společně jako v rodině. Jako když muž řekne: Drahá, já bych potřeboval pomoc s tím a tím, nebo já něco vidím tak a tak. A rodina

odpovídá. Stejně já jako otec - tak mi tu všichni říkají a jsem tomu opravdu rád. To "otče" znamená ano, žijeme v jedné rodině a chceme spolu tu rodinu vytvářet. To je asi to nejkrásnější, co bych si přál, žít spolu jako v rodině, ve které je víra základem.

7. Vaše životní krédo?

"Je mi známo, Hospodine, že cesta nezávisí na člověku ani jistota kroku na tom, kdo jde."
(Jeremjáš 10:23)

8. Co pro Vás osobně znamená Horní Lomná?

Nikdy jsem tady neplánoval být. To je přesně odvolání k mému životnímu krédu. Pán Bůh mě tady poslal a doufám, že tady se mnou bude především On. Horní Lomná pro mně teď už znamená rodinu. Nalezl jsem tady hodně upřímných lidí, kterým můžu doopravdy důvěřovat, mohu se na ně spolehnout. Dále řekl bych, je to taková obec, která mě osobně uměla přijmout. Jsem rád, že tady jsem. Možná nebudu vycházet se všemi, ale myslím, že kdyby byli všude takoví lidé jako u nás, bylo by to fajn. Rád bych, aby víc lidí mohlo poznat tu krásnou lidskou solidaritu zdejších občanů a pochopení druhého člověka. Tak vidím Horní Lomnou ve svém životě nyní a doufám, že se to nezmění k horšímu, ale když tak jen k lepšímu. Jsem tady moc rád. Teď už pro mne Horní Lomná znamená domov. Nerad odtud odjízdim a rád se tu zase vracím. I když nemám české občanství, tak se v Lomné cítím jako doma. Kdybych tady nebyl už jedenáct let, pokud to dobře počítám, tak bych řekl, že mám pocit, jako bych se zde narodil.

9. Jak byste několika slovy popsal místní obyvatele? Co jim „schází“ a co naopak „přebývá“?

Tady bych podotkl nejenom můj názor, ale taky názory těch, kteří přijedou jen na několik dnů a setkají se s našimi lidmi. Především to, že mají v sobě zářící nadšení k životu, nikoho automaticky neodepíší a rádi přijímají jiné. A také mezi sebou žijí zdejší obyvatelé moc hezky, ne všichni, to bych asi přehnal, ale většina lidí je taková, že vidí druhého člověka, jeho potřeby. A to mně těší. Vždycky, když sedíme někde na pivě nebo tak, a někdo z lidí přijde, není odstrčený, ale je pozván mezi nás, my si ho vážíme. Velice se mi to líbí a myslím, že lomňané mají na to, aby to nadšení a radost ze života rozdávali dál. Co jim přebývá? Všeho mají dost. Myslím, že by bylo dobré aby se zvláště ta mladší generace učila od starších tomu pochopení druhého člověka a aby se vždy snažili vyjít druhému vstříc.

10. Váš osobní vzkaz pro zdejší občany – děti, mládež, dámy, pány, starší generaci...

Takže milovaní bratři a sestry, tak bych to rád řekl na závěr, všichni, děti, mládež, dámy, pánové – chtěl bych vám jedno vzkázat, abyste neměli strach a nestyděli se za to, že jste křesťany. Abyste byli plni lásky, takové vnitřní svobody, a každý den se víc a více snažili být otevření na to, co přináší nový den. Na to co nám dává Pán Bůh, abychom to nepromarnili, ale vše využili k růstu v osobní svatosti - to je úkol každého křesťana. Ať každý z vás nalezne svou osobní cestu k té největší lásce, kterou je náš Pán a Bůh Ježíš Kristus. Ať vás vede On sám a ukazuje vám smysl vašeho života, abyste pak na konci své životní pouti poznali, že bylo dobré žít podle Jeho slov - i když to mnohdy bylo hodně náročné a těžké. Že jste nežili jen sami sobě, ale i pro druhé a Bůh sám očekává, že mu otevřete svá srdce a umožníte lidem číst evangelium skrze svědectví vašeho života. A to bych si přál, aby Lomná, Salajka byla vždycky tím místem, kde za všech okolností, ať už v radosti nebo v těžkých životních zkouškách, vždycky odevzdáváme úctu jedinému Spasiteli Ježíši Kristu. Kéž by to tak bylo, ať vám všem Bůh bohatě žehná...

Děkujeme srdečně za Váš čas a rozhovor